

GUVERNUL ROMANIEI

ORDONANȚA DE URGENȚĂ

privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar

Având în vedere ca transpunerea și implementarea *Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2002/87/CE din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și firmelor de investiții dintr-un conglomerat financiar și modificarea Directivelor Consiliului 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE și a Directivelor Parlamentului European și ale Consiliului 98/78/CE și 2000/12/CE (Directiva 2002/87/CE)*, în legislația națională, trebuie realizată până la finele anului 2006, termen stabilit în cadrul negocierilor în vederea aderării, astfel încât să poată fi realizată și procedura de pre-notificare la Comisia Europeană a întregului cadru legislativ adoptat,

În temeiul art.115, alin(4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta Ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare și definiții

Art. 1 - Prezenta ordonanță de urgență stabilește regulile de supraveghere suplimentară a entităților reglementate, persoane juridice române, autorizate conform regulilor sectoriale aplicabile și care fac parte dintr-un conglomerat financiar, în scopul asigurării stabilității financiare și al protecției deponenților, asiguraților și investitorilor.

Art. 2 - (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

1. *instituție de credit* - o instituție de credit în sensul Ordonanței de urgență nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului;
2. *societate de asigurare* - o societate de asigurare în sensul Legii nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și o societate de asigurare dintr-un stat terț, care ar necesita o autorizație în conformitate cu prevederile Legii nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, dacă ar avea sediul social pe teritoriul României.
3. *societate de servicii de investiții financiare* - o societate de servicii de investiții financiare în sensul Legii nr.297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;
4. *firmă de investiții* - o firmă de investiții în sensul Ordonanței de urgență nr.99/2006, autorizată într-un stat membru să presteze servicii de investiții financiare de natura celor prevăzute de Legea nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și o firmă de investiții dintr-un stat terț care ar necesita o autorizație în calitate de societate de servicii de investiții financiare, în conformitate cu prevederile Legii nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă ar avea sediul social pe teritoriul României, care este autorizată într-un stat terț și care este supusă unor reguli prudențiale considerate de Comisia Națională a Valoilor Mobiliare cel puțin la fel de stricte ca cele prevăzute de legislația aplicabilă societăților de servicii de investiții financiare;

5. *entitate reglementată* - o instituție de credit, o societate de asigurare, o societate de reasigurare, o societate de servicii de investiții financiare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a investițiilor, autorizată în România sau într-un alt stat membru;
6. *societate de administrare a investițiilor* înseamnă o societate de administrare a investițiilor în sensul Legii nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și o societate de administrare a investițiilor dintr-un stat terț, care ar necesita o autorizație în conformitate cu prevederile Legii nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă ar avea sediul principal pe teritoriul României;
7. *societate de reasigurare* - o societate de reasigurare în sensul Legii nr.32/2000 cu modificările și completările ulterioare;
8. *reguli sectoriale* - legislația națională referitoare la supravegherea prudentială a entităților reglementate;
9. *sector financiar* - un sector format din una sau mai multe din următoarele entități:
 - a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate prestatoare de servicii auxiliare, în sensul Ordonanței de urgență nr.99/2006. Aceste entități reprezintă sectorul bancar;
 - b) o societate de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate holding de asigurare în sensul Legii nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare. Aceste entități reprezintă sectorul asigurărilor;
 - c) o societate de servicii de investiții financiare, o firmă de investiții, o societate de administrare a investițiilor sau o instituție financiară. Aceste entități reprezintă sectorul serviciilor de investiții;
 - d) o societate financiară holding mixtă;
10. *societate-mamă* - o entitate care se află în una din următoarele situații:
 - a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă entitate, denumită filială;
 - b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere al altei entități, denumită filială, și este în același timp acționar/asociat sau membru al acelei entități;
 - c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei entități, denumită filială, al cărei acționar/asociat sau membru este, în virtutea unui contract încheiat cu acea entitate sau a unor prevederi din actul constitutiv al entității, în cazul în care legislația aplicabilă filialei îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi;
 - d) este acționar/asociat sau membru al unei entități și majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale acelei filiale, aflați în funcție în exercițiul financiar în curs, în exercițiul financiar anterior și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare consolidate, au fost numiți numai ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot; această prevedere nu se aplică în cazul în care o altă entitate are față de acea filială drepturile prevăzute la lit.a), b) sau c);
 - e) este acționar/asociat sau membru al unei entități și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/asociați sau membri ai acelei entități, denumită filială, majoritatea drepturilor de vot în acea filială;
 - f) are dreptul de a exercita sau, în opinia autorităților competente, exercită în fapt o influență dominantă sau un control asupra altei entități, denumită filială;
 - g) societatea-mamă împreună cu o altă entitate, denumită filială sunt conduse pe o bază unică de către societatea-mamă.
11. *filială* - o entitate aflată în relație cu o societate-mamă, în una din situațiile prevăzute la pct.10; toate filialele unei filiale trebuie, de asemenea, să fie considerate filiale ale societății-mamă;
12. *participație* - drepturi în capitalul altor entități, reprezentate sau nu de titluri care, prin crearea unei legături durabile cu acele entități, sunt destinate să contribuie la activitatea entității sau deținerea directă sau indirectă de cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul unei entități;
13. *grup* - un grup de entități, format dintr-o societate-mamă, filialele sale și entitățile în care societatea-mamă sau filialele sale dețin o participație, precum și un grup de entități legate între ele printr-o relație, alta decât cea dintre o societate-mamă și o filială, respectiv o relație în următorul sens:
 - a) o entitate și una sau mai multe entități sunt conduse pe o bază unică, în virtutea unui contract încheiat cu acea entitate sau a prevederilor din statutul sau actul constitutiv al acelor entități,

b) organele de administrare, de conducere sau de supraveghere ale uneia sau mai multor entități sunt formate din aceleași persoane reprezentând majoritatea, aflate în funcție în cursul exercițiului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

14. *legături strânse* - o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate între ele prin:

- a) *participație*, care înseamnă deținerea, directă sau prin intermediul controlului, a 20% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități; sau
- b) *control*, care înseamnă relația dintre o societate-mamă și o filială, în toate cazurile prevăzute la pct.10, sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o entitate; orice filială a unei filiale este considerată de asemenea o filială a societății-mamă care este liderul acelor entități. O situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate permanent de una și aceeași persoană printr-o relație de control este de asemenea privită ca reprezentând o legătură strânsă între astfel de persoane;

15. *conglomerat financiar* - un grup care, sub rezerva conformării cu prevederile art.3, îndeplinește următoarele condiții:

- a) o entitate reglementată este liderul grupului sau cel puțin una din filialele din grup este o entitate reglementată;
- b) în cazul în care există o entitate reglementată ca lider de grup, aceasta este o societate-mamă a unei entități din sectorul financiar, o entitate care deține o participație într-o entitate din sectorul financiar sau o entitate legată cu o entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul pct.13;
- c) în cazul în care nici o entitate reglementată nu este lider de grup, activitățile grupului se desfășoară în principal în sectorul financiar în sensul prevederilor art.3 alin.(1);
- d) cel puțin una din entitățile din grup este din sectorul asigurărilor și cel puțin una este din sectorul bancar sau al serviciilor de investiții;
- e) atât activitățile consolidate și/sau agregate ale entităților din grup desfășurate în sectorul asigurărilor, cât și activitățile consolidate și/sau agregate ale entităților care își desfășoară activitatea în sectorul bancar și al serviciilor de investiții sunt semnificative în sensul prevederilor art. 3 alin.(2) sau ale art.4.

16. *societate financiară holding mixtă* - o societate-mamă, alta decât o entitate reglementată, care împreună cu filialele sale, din care cel puțin una este o entitate reglementată, și împreună cu alte entități, constituie un conglomerat financiar;

17. *autorități competente* - autoritățile din România sau dintr-un alt stat membru, care sunt împuternicite prin lege sau alte reglementări să supravegheze instituțiile de credit și/sau societățile de asigurare și societățile de reasigurare și/sau societățile de servicii de investiții financiare, respectiv firmele de investiții și/sau societățile de administrare a investițiilor, fie la nivel individual, fie la nivelul grupului;

18. *autorități competente relevante*:

- a) autoritățile competente din România sau dintr-un alt stat membru, responsabile cu supravegherea sectorială la nivel consolidat a oricăreia dintre entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar;
- b) coordonatorul desemnat în conformitate cu prevederile art.26, dacă este diferit de autoritățile prevăzute la lit.a);
- c) alte autorități competente implicate, dacă autoritățile prevăzute la lit.a) și b) apreciază ca fiind necesar; această apreciere ia în considerare în special cota de piață deținută de entitățile reglementate ale conglomeratului în alte state membre, în special dacă aceasta depășește 5%, precum și importanța în cadrul conglomeratului a oricărei entități reglementate stabilite într-un alt stat membru;

19. *tranzacții în grup* - toate tranzacțiile în care entitățile reglementate din cadrul unui conglomerat financiar se bazează fie direct, fie indirect, pe alte entități din același grup sau pe orice persoană fizică sau juridică legată de entitățile din acel grup prin "legături strânse", pentru îndeplinirea unei obligații, contractuale sau nu, cu titlu oneros sau cu titlu gratuit;

20. *concentrarea riscurilor* - toate expunerile care implică o pierdere potențială, înregistrate de către entitățile din cadrul unui conglomerat financiar și care sunt suficient de mari pentru a înrăutăți solvabilitatea

sau poziția financiară în general a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar; astfel de expuneri pot fi cauzate de riscul de contrapartidă/riscul de credit, riscul de investiții, riscul de asigurare, riscul de piață, alte riscuri, sau o combinație ori o interacțiune a acestor riscuri;

21. *stat membru* - un stat membru al Uniunii Europene, precum și un stat aparținând Spațiului Economic European;

22. *Comitetul Conglomeratelor Financiare* - organul instituit la nivelul Uniunii Europene, potrivit prevederilor Directivei 2002/87/CE privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și a societăților de servicii de investiții dintr-un conglomerat financiar și privind modificarea directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului având drept competențe asistarea Comisiei Europene în adoptarea modificărilor cu caracter tehnic ale prevederilor directivei, precum și formularea principiilor generale de evaluare a echivalenței supravegherii suplimentare exercitate de autoritățile competente dintr-un stat terț, potrivit prevederilor art.51.

23. *stat terț* - un stat, altul decât un stat membru în sensul pct.21.

(2) Orice subgrup al unui grup în sensul alin.(1) pct.13, care îndeplinește criteriile de la respectivul punct, va fi considerat un conglomerat financiar.

CAPITOLUL II

Identificarea conglomeratului financiar

Art. 3 - (1) Activitățile unui grup se desfășoară în principal în sectorul financiar, în sensul prevederilor art.2 pct.15 lit.c), dacă raportul dintre totalul activului bilanțier al entităților reglementate și a celor nereglementate din sectorul financiar, din cadrul grupului, și totalul activului bilanțier al grupului în ansamblu său depășește 40%.

(2) Activitățile din diferite sectoare financiare sunt semnificative în sensul prevederilor art.2 pct.15 lit.e), dacă, pentru fiecare sector financiar, media aritmetică între raportul dintre totalul activului bilanțier al celui sector financiar și totalul activului bilanțier al entităților din sectorul financiar din cadrul grupului și raportul dintre cerințele de solvabilitate ale aceluiași sector financiar și totalul cerințelor de solvabilitate ale entităților din sectorul financiar din cadrul grupului depășește 10%.

(3) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, sectorul financiar cel mai puțin important dintr-un conglomerat financiar este sectorul cu cea mai mică medie aritmetică, iar sectorul financiar cel mai important dintr-un conglomerat financiar este sectorul cu cea mai mare medie aritmetică. Pentru calculul mediei aritmetice și pentru determinarea sectorului financiar celui mai puțin important și a celui mai important, sectorul bancar și sectorul serviciilor de investiții financiare sunt considerate împreună.

Art. 4 - (1) Activitățile inter-sectoriale se prezumă, de asemenea, a fi semnificative în sensul prevederilor art.2 pct.15 lit.e), dacă totalul activului bilanțier al sectorului financiar celui mai puțin important din grup depășește echivalentul în lei a 6 miliarde EURO.

(2) În cazul în care grupul nu atinge pragul prevăzut la art.3 alin.(2), dar îl atinge pe cel prevăzut la alin.(1), autoritățile competente relevante pot decide de comun acord să nu considere grupul un conglomerat financiar, sau să nu aplice prevederile referitoare la concentrarea riscurilor, tranzacțiile intragrup sau mecanismele de control intern și procesele de administrare a riscurilor, dacă ele apreciază că includerea grupului în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sau că aplicarea unor astfel de prevederi nu este necesară sau nu ar fi corespunzătoare ori ar genera confuzie în raport de obiectivele supravegherii suplimentare, luând în considerare elemente cum ar fi:

a) mărimea relativă a sectorului financiar celui mai puțin important al grupului, calculată fie pe baza mediei aritmetice menționate la art.3 alin.(2), fie pe baza totalului activului bilanțier sau pe baza cerințelor de solvabilitate ale unui astfel de sector financiar, nu depășește 5%; sau

b) cota de piață, calculată pe baza totalului activului bilanțier din sectorul bancar sau din cel al serviciilor de investiții și pe baza primelor brute subscrise în sectorul asigurărilor, nu depășește 5% în nici un stat membru.

(3) Deciziile luate în conformitate cu prezentul articol sunt notificate celorlalte autorități competente implicate.

Art. 5 - (1) Pentru aplicarea prevederilor art.3 și ale art.4, autoritățile competente relevante pot, de comun acord:

a) să excludă o entitate din calculul rapoartelor, în cazurile prevăzute la art.17;

b) să ia în considerare respectarea pragurilor prevăzute la art.3 pentru 3 ani consecutivi, astfel încât să se evite schimbările bruște de regim și să nu ia în considerare această respectare a pragurilor dacă există schimbări semnificative în structura grupului.

(2) În cazul în care un conglomerat financiar a fost identificat în conformitate cu prevederile art.3 și ale art.4, deciziile prevăzute la alin.(1) sunt luate pe baza unei propuneri făcute de către coordonatorul aceluși conglomerat financiar.

Art. 6 - Pentru aplicarea prevederilor art.3, autoritățile competente relevante pot, în cazuri excepționale și de comun acord, să înlocuiască criteriul bazat pe totalul activului bilanțier cu unul sau cu ambii dintre următorii parametri ori să adauge unul din aceștia sau amândoi, respectiv totalul veniturilor și activitățile din afara bilanțului, dacă apreciază că aceștia prezintă o relevanță deosebită pentru scopurile supravegherii suplimentare în baza prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 7 - (1) În cazul conglomeratelor supuse deja supravegherii suplimentare, pentru aplicarea prevederilor art.3, dacă rapoartele prevăzute în cadrul aceluși articol scad sub 40% și respectiv sub 10%, un raport inferior fixat la 35% și, respectiv, la 8% se aplică pentru următorii 3 ani, pentru evitarea schimbărilor bruște de regim.

(2) În mod similar, în cazul conglomeratelor supuse deja supravegherii suplimentare, pentru aplicarea prevederilor art.4, dacă totalul activului bilanțier al sectorului financiar celui mai puțin important din grup scade sub echivalentul în lei a 6 miliarde de EURO un prag inferior, fixat la echivalentul în lei a 5 miliarde de EURO se aplică pentru următorii 3 ani, pentru evitarea schimbărilor bruște de regim.

(3) Pe perioada prevăzută în prezentul articol, coordonatorul poate, cu acordul celorlalte autorități relevante, să decidă că rapoartele inferioare sau suma mai mică prevăzute în prezentul articol vor înceta să se aplice

Art. 8 - (i) Calculele prevăzute în cadrul prezentei secțiuni privind bilanțul trebuie să se efectueze pe baza totalului activului bilanțier agregat al entităților din grup, potrivit situațiilor financiare anuale ale acestora. În vederea efectuării acestui calcul, entitățile în care se deține o participație trebuie să fie luate în considerare până la concurența sumei din totalul activului bilanțier al acestora, corespunzătoare cotei de participare proporționale agregate deținute de către grup. Cu toate acestea, în cazul în care există situații financiare consolidate, acestea sunt utilizate în locul situațiilor financiare agregate.

(2) Cerințele de solvabilitate prevăzute la art.3 alin.(2) și art.4 trebuie să fie calculate în conformitate cu prevederile regulilor sectoriale aplicabile.

Art. 9 - (1) Autoritățile competente din România care au autorizat entitățile reglementate identifică, pe baza prevederilor art.2-8 și ale art.10-14, orice grup care intră în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare. În acest scop.

a) autoritățile competente din România care au autorizat entități reglementate din cadrul grupului trebuie să coopereze strâns, ori de câte ori este necesar, inclusiv cu autorități competente din alte state membre,

b) dacă o autoritate competentă din România apreciază că o entitate reglementată autorizată de către acea autoritate competentă este membru al unui grup care poate fi un conglomerat financiar, ce nu a fost încă identificat, respectiva autoritate competentă trebuie să comunice opinia sa celorlalte autorități competente implicate.

(2) Coordonatorul desemnat în conformitate cu prevederile art.26 informează societatea-mamă lider de grup sau, în absența societății-mamă, entitatea reglementată cu cel mai mare total al activului bilanțier din cel mai important sector financiar din grup, că grupul a fost identificat ca un conglomerat financiar, precum și asupra desemnării coordonatorului. De asemenea, coordonatorul informează autoritățile competente care au autorizat entitățile reglementate din grup și autoritățile competente ale statului membru în care societatea financiară holding mixtă își are sediul central, precum și Comisia Europeană.

CAPITOLUL III

Supravegherea suplimentară

SECȚIUNEA 1

Sfera de aplicare a supravegherii suplimentare

Art. 10 - (1) Fără a se aduce atingere prevederilor privind supravegherea conținute în regulile sectoriale, supravegherea suplimentară a entităților reglementate prevăzute la art.1 se exercită în măsura și după modalitățile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Următoarele entități reglementate sunt supuse supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar, în conformitate cu prevederile art.15-45:

- a) orice entitate reglementată, care este liderul unui conglomerat financiar;
- b) orice entitate reglementată, a cărei societate-mamă este o societate financiară holding mixtă cu sediul central într-un stat membru;
- c) orice entitate reglementată, legată de o altă entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul prevederilor art.2 pct.13.

Art. 11 - (1) Orice subgrup al unui grup, care îndeplinește criteriile pentru a fi conglomerat financiar, este supus supravegherii suplimentare.

(2) Coordonatorul desemnat pentru un anumit subgrup care este conglomerat financiar poate decide exceptarea acestuia de la regimul supravegherii suplimentare, fără a se aduce atingere obiectivelor de stabilitate financiară.

Art. 12 - Orice entitate reglementată care nu este supusă supravegherii suplimentare, în conformitate cu art.10 alin (2), a cărei societate-mamă este o entitate reglementată sau o societate financiară holding mixtă, cu sediul central într-un stat terț, este supusă supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar, în măsura și după modalitățile prevăzute la la art. 51 și 52.

Art. 13 - (1) Dacă persoane dețin participații sau legături de capital în una sau mai multe entități reglementate, sau exercită o influență semnificativă asupra unor astfel de entități, fără a deține o participație sau fără a avea legături de capital, în alte cazuri decât cele prevăzute la art.10 alin.(2) și la art.12, autoritățile competente relevante determină de comun acord, având în vedere obiectivele supravegherii suplimentare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, dacă și în ce măsură trebuie exercitată supravegherea suplimentară a entităților reglementate, ca și cum ar constitui un conglomerat financiar.

(2) În vederea aplicării unei astfel de supravegheri suplimentare cel puțin una dintre entități trebuie să fie o entitate reglementată în sensul prevederilor art.1 și trebuie să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art.2 pct.15 lit.d) și e).

(3) În vederea aplicării primului alineat rețelelor cooperatiste de credit, autoritățile competente trebuie să ia în considerare angajamentul financiar public al acestor grupuri față de alte entități financiare.

Art. 14 - Fără a se aduce atingere prevederilor art.36 și 37, exercitarea supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar nu implică în nici un fel obligația pentru autoritățile competente de a exercita un rol de supraveghere pe bază individuală a societăților financiare holding mixte, a entităților reglementate

dintr-un stat terț aparținând unui conglomerat financiar sau a entităților nereglementate dintr-un conglomerat financiar.

SECȚIUNEA a 2-a

Poziția financiară

2.1 Adecvarea capitalului

Art. 15 - (1) Fără a se aduce atingere regulilor sectoriale, supravegherea suplimentară a adecvării capitalului entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar se exercită în conformitate cu regulile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările date în aplicarea acesteia.

(2) Entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar trebuie să se asigure că, la nivelul conglomeratului financiar, sunt disponibile în permanență fonduri proprii, cel puțin la nivelul cerințelor de adecvare a capitalului calculate în conformitate cu una dintre metodele enumerate la art.16 alin.(2) și cu principiile tehnice, prevăzute în reglementările date în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Entitățile reglementate trebuie să dispună de politici corespunzătoare de adecvare a capitalului la nivelul conglomeratului financiar.

(4) Cerințele prevăzute la alin.(2) și (3) fac obiectul supravegherii exercitate de către coordonator în conformitate cu prevederile Capitolului IV.

(5) Coordonatorul trebuie să se asigure că efectuarea calculului prevăzut la alin.(2) se face cel puțin o dată pe an, dacă prin reglementări nu se prevede o frecvență mai mare, fie de către entitatea reglementată care este liderul conglomeratului financiar, fie, în cazul în care conglomeratul financiar nu are drept lider o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de către coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar, supuse supravegherii suplimentare.

(6) Rezultatele calculului și datele relevante pentru calcul sunt transmise coordonatorului de către entitatea reglementată în sensul prevederilor art.1 care este liderul conglomeratului financiar sau, în cazul în care conglomeratul financiar nu are drept lider o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de către coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar supuse supravegherii suplimentare.

Art. 16 - (1) În vederea calculării cerințelor de adecvare a capitalului prevăzute la art.15 alin.(2), următoarele entități sunt incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, în măsura și după modalitățile definite în reglementările date în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență:

- a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate prestatoare de servicii auxiliare în sensul Ordonanței de urgență nr.99/2006;
- b) o societate de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate holding de asigurare în sensul Legii nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare;
- c) o societate de servicii de investiții financiare, o firmă de investiții, o societate de administrare a investițiilor sau o instituție financiară;
- d) societăți financiare holding mixte.

(2) Cerințele suplimentare de adecvare a capitalului se calculează prin aplicarea, în conformitate cu decizia coordonatorului luată după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar, a uneia dintre următoarele metode: metoda consolidării contabile, metoda deducerii și agregării sau metoda deduceri valorii contabile/sa peninței de solvabilitate.

Art. 17 - (1) Coordonatorul poate decide să nu includă o anumită entitate în calculul cerințelor suplimentare de adecvare a capitalului, în următoarele cazuri:

- a) dacă entitatea este situată într-un stat terț unde există impedimente de natură juridică pentru transferul informațiilor necesare, fără a se aduce atingere regulilor sectoriale privind obligația

autorităților competente de a refuza autorizația atunci când exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale acestora este împiedicată;

- b) dacă entitatea prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele de supraveghere suplimentară a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar;
- c) dacă includerea unei entități ar fi necorespunzătoare sau ar produce confuzie în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(2) Dacă mai multe entități urmează să fie excluse potrivit alin.(1) lit.b), cu toate acestea ele trebuie să fie incluse atunci când împreună prezintă un interes ce nu poate fi neglijat în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(3) În cazul menționat la alin.(1) lit.c), cu excepția cazurilor de urgență, coordonatorul consultă celelalte autorități competente relevante înaintea luării unei decizii.

(4) Dacă, într-unul dintre cazurile prevăzute la alin.(1) lit.b) și c), coordonatorul nu include o entitate reglementată în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, autoritățile competente însărcinate cu supravegherea acelei entități pot cere entității care este liderul conglomeratului financiar informații care pot facilita supravegherea de către acestea a entității reglementate, chiar dacă respectiva entitate nu este situată în aceeași jurisdicție cu entitatea care este liderul conglomeratului financiar.

2.2 Concentrarea riscurilor și tranzacțiile intragrup

Art. 18 - (1) Fără a se aduce atingere regulilor sectoriale, supravegherea suplimentară a concentrării riscurilor și a tranzacțiilor intragrup în cazul entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar se exercită în conformitate cu regulile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările date în aplicarea acesteia.

(2) Entitățile reglementate sau societățile financiare holding mixte, după caz, trebuie să raporteze periodic coordonatorului, potrivit reglementărilor, orice concentrare semnificativă a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar, precum și toate tranzacțiile intragrup semnificative ale entităților reglementate din cadrul unui conglomerat financiar, în conformitate cu regulile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările date în aplicarea acesteia.

(3) Dacă nu se stabilește altfel de către coordonator, o tranzacție intragrup se prezumă a fi semnificativă dacă valoarea acesteia depășește cel puțin 5% din valoarea totală a cerințelor de adecvare a capitalului la nivelul unui conglomerat financiar.

(4) Informațiile necesare sunt transmise coordonatorului de către entitatea reglementată, care este liderul conglomeratului financiar sau, atunci când conglomeratul financiar nu are drept lider o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de către coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar, supuse supravegherii suplimentare.

Art. 19 - Concentrările de riscuri și tranzacțiile intragrup sunt supuse supravegherii exercitate de către coordonator, care va urmări în mod deosebit riscul eventual de contaminare în cadrul conglomeratului financiar, riscul de conflict de interese, riscul de eludare a regulilor sectoriale, precum și nivelul sau volumul riscurilor.

Art. 20 - (1) Autoritățile competente pot stabili prin reglementări date în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, limite cantitative, precum și orice alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor de supraveghere suplimentară, cu privire la orice concentrare a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar.

(2) Autoritățile competente pot stabili prin reglementări date în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, limite cantitative și cerințe calitative, precum și orice alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor de supraveghere suplimentară, cu privire la tranzacțiile intragrup ale entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar.

Art. 21 - În cazul în care un conglomerat financiar are drept lider o societate financiară holding mixtă, regulile sectoriale privind concentrarea riscurilor, dacă acestea există, respectiv cele privind tranzacțiile intragrup ale sectorului financiar celui mai important din conglomeratul financiar, se aplică sectorului financiar în ansamblul său, inclusiv societății financiare holding mixte.

Art. 22 - Coordonatorul poate aplica la nivelul conglomeratului financiar prevederile sectoriale referitoare la tranzacțiile intragrup și la concentrarea riscurilor, în special pentru a evita eludarea regulilor sectoriale.

Art. 23 - Coordonatorul va informa Comitetul Conglomeratelor Financiare asupra principiilor de supraveghere aplicate referitoare la concentrarea riscurilor și tranzacțiile intragrup.

2.3 Mecanisme de control intern și procese de administrare a riscurilor

Art. 24 - (1) Entitățile reglementate trebuie să se asigure că, la nivelul conglomeratului financiar, există procese adecvate de administrare a riscurilor și mecanisme de control intern corespunzătoare, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase.

(2) Procesele de administrare a riscurilor includ:

- a) principii de administrare și conducere sănătoase, cu aprobarea și revizuirea periodică a strategiilor și politicilor de către organele de administrare și de conducere competente la nivelul conglomeratului financiar, în ceea ce privește toate riscurile asumate de către acestea;
- b) politici corespunzătoare de adecvare a capitalului în vederea anticipării impactului strategiei lor asupra profilului de risc și asupra cerințelor de capital, așa cum au fost stabilite în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor date în aplicarea acesteia;
- c) proceduri adecvate care să asigure că sistemele lor de monitorizare a riscurilor sunt integrate corespunzător în modul lor de organizare și că sunt luate toate măsurile pentru a se asigura că sistemele implementate în toate entitățile incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sunt coerente, astfel încât riscurile să poată fi măsurate, monitorizate și controlate la nivelul conglomeratului financiar.

(3) Mecanismele de control intern cuprind:

- a) mecanisme corespunzătoare în ceea ce privește adecvarea capitalului, pentru a identifica și măsura toate riscurile semnificative și pentru a determina un nivel al fondurilor proprii corespunzător riscurilor asumate;
- b) proceduri de raportare și proceduri contabile riguroase pentru a identifica, măsura, monitoriza și controla tranzacțiile intragrup și concentrarea riscurilor.

(4) În toate entitățile incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, potrivit prevederilor secțiunii I a capitolului III, trebuie să existe mecanisme adecvate de control intern pentru furnizarea oricăror date și informații care ar fi relevante pentru scopurile supravegherii suplimentare.

(5) Procesele și mecanismele prevăzute la alin.(1)-(4) fac obiectul supravegherii exercitate de către coordonator.

CAPITOLUL IV

Măsuri pentru facilitarea supravegherii suplimentare

SECȚIUNEA I

Autoritatea competentă responsabilă cu exercitarea supravegherii suplimentare - coordonatorul

1.1 Criterii pentru desemnarea coordonatorului

Art. 25 - În vederea asigurării unei supravegheri suplimentare corespunzătoare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, un coordonator unic, responsabil de coordonarea și exercitarea

supravegherii suplimentare, este desemnat dintre autoritățile competente ale statelor membre implicate, inclusiv acelea ale statului membru în care se află sediul central al societății financiare holding mixte.

Art. 26 - (1) Desemnarea coordonatorului se bazează pe criteriile prevăzute la următoarele alineate.

(2) În cazul în care un conglomerat financiar are drept lider o entitate reglementată, coordonator este autoritatea competentă care a autorizat acea entitate reglementată, potrivit regulilor sectoriale aplicabile.

(3) În cazul în care un conglomerat financiar nu are drept lider o entitate reglementată, coordonator este autoritatea competentă identificată în conformitate cu următoarele principii:

- a) în cazul în care societatea-mamă a unei entități reglementate este o societate financiară holding mixtă, coordonator este autoritatea competentă care a autorizat acea entitate reglementată potrivit regulilor sectoriale aplicabile;
- b) în cazul în care mai multe entități reglementate cu sediul central în state membre au ca societate-mamă aceeași societate financiară holding mixtă, și una din aceste entități a fost autorizată în statul membru în care se află sediul central al societății financiare holding mixte, coordonator este autoritatea competentă a entității reglementate autorizate în acel stat membru.
- c) în cazul în care mai multe entități reglementate, care desfășoară activitate în sectoare financiare diferite, au fost autorizate în statul membru în care se află sediul central al societății financiare holding mixte, coordonator este autoritatea competentă a entității reglementate care își desfășoară activitatea în sectorul financiar cel mai important.
- d) în cazul în care conglomeratul financiar are drept lider mai multe societăți financiare holding mixte cu sediul central în diferite state membre și există o entitate reglementată în fiecare din aceste state, coordonator este autoritatea competentă a entității reglementate cu cel mai mare total al activului bilanțier, dacă aceste entități își desfășoară activitatea în același sector financiar sau autoritatea competentă a entității reglementate din sectorul financiar cel mai important;
- e) în cazul în care mai multe entități reglementate cu sediul central în state membre au ca societate-mamă aceeași societate financiară holding mixtă și nici una dintre aceste entități nu a fost autorizată în statul membru în care se află sediul central al societății financiare holding mixte, coordonator este autoritatea competentă care a autorizat entitatea reglementată cu cel mai mare total al activului bilanțier din cel mai important sector financiar;
- f) în cazul în care conglomeratul financiar este un grup fără o societate-mamă în calitate de lider, sau în orice alt caz, coordonator este autoritatea competentă care a autorizat entitatea reglementată cu cel mai mare total al activului bilanțier din cel mai important sector financiar.

(4) În anumite cazuri, autoritățile competente relevante pot, de comun acord, să nu aplice criteriile prevăzute la alin.(2) și (3), dacă aplicarea lor ar fi inadecvată, având în vedere structura conglomeratului și importanța relativă a activităților acestuia în diferite țări, și să desemneze o autoritate competentă diferită în calitate de coordonator. În aceste cazuri, înaintea luării deciziei, autoritățile competente acordă conglomeratului posibilitatea de a-și exprima opinia asupra deciziei respective.

1.2 Atribuțiile coordonatorului

Art. 27 - (1) Atribuțiile coordonatorului cu privire la supravegherea suplimentară sunt următoarele:

- a) coordonarea colectării și difuzării informațiilor relevante sau esențiale în condițiile desfășurării normale a activității, precum și în situații de urgență, inclusiv difuzarea de informații care prezintă importanță pentru exercitarea atribuției de supraveghere a autorității competente în baza regulilor sectoriale;
- b) supravegherea și evaluarea situației financiare a unui conglomerat financiar;
- c) evaluarea aplicării regulilor privind adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor și tranzacțiile intragrup, prevăzute la art.15-23, precum și în reglementările date în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență;
- d) evaluarea structurii organizării și a mecanismelor de control intern ale conglomeratului financiar, prevăzute la art.24;

- e) planificarea și coordonarea activităților de supraveghere atât în condițiile desfășurării normale a activității, cât și în situații de urgență, în colaborare cu autoritățile competente relevante implicate;
 - f) alte atribuții, măsuri și decizii stabilite coordonatorului prin prezenta ordonanță de urgență sau care decurg din aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.
- (2) În situația în care coordonatorul unui conglomerat financiar este o autoritate competentă din România, acesta îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin.(1) și față de entitățile dintr-un alt stat membru.
- (3) În situația în care coordonatorul unui conglomerat financiar este o autoritate dintr-un alt stat membru, acesta poate îndeplini, față de entitățile din România, atribuțiile prevăzute la alin.(1).
- (4) În vederea facilitării supravegherii suplimentare și pentru a fi fundamentată pe o bază juridică extinsă, coordonatorul și celelalte autorități competente relevante și, dacă e cazul, alte autorități competente implicate, încheie acorduri de coordonare. Prin aceste acorduri de coordonare se pot încredința atribuții suplimentare coordonatorului și se pot specifica procedurile pentru luarea deciziilor în cadrul supravegherii suplimentare, de către autoritățile competente relevante, astfel cum se prevede în art. 3-9, 13, 15-17, 30, 48 și 51, precum și procedurile pentru cooperarea cu alte autorități competente.
- (5) Fără a se aduce atingere posibilității de delegare a competențelor și a responsabilităților specifice de supraveghere, prevăzută de regulile sectoriale, prezența unui coordonator însărcinat cu atribuții specifice privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar nu afectează atribuțiile și responsabilitățile autorităților competente, prevăzute prin regulile sectoriale.

SECȚIUNEA a 2-a

Cooperarea și schimbul de informații între autoritățile competente

2.1 Schimbul de informații

Art. 28 - (1) Fără a se aduce atingere responsabilităților specifice stabilite potrivit regulilor sectoriale, autoritățile competente responsabile de supravegherea entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar și autoritatea competentă desemnată drept coordonator al acelui conglomerat financiar cooperează între ele în mod strâns, furnizându-și reciproc orice informații esențiale sau relevante pentru exercitarea atribuțiilor lor de supraveghere, potrivit regulilor sectoriale și prezentei ordonanțe de urgență. În acest sens, autoritățile competente și coordonatorul comunică la cerere orice informație relevantă și din oficiu orice informație esențială.

(2) Autoritățile competente din România realizează schimbul de informații cu autorități competente din alte state membre pentru exercitarea atribuțiilor lor de supraveghere suplimentară.

(3) Cooperarea trebuie să asigure cel puțin colectarea și schimbul de informații cu privire la următoarele elemente esențiale:

- a) identificarea structurii grupului, a tuturor entităților principale care aparțin unui conglomerat financiar, precum și a autorităților competente pentru entitățile reglementate din acel grup;
- b) strategiile conglomeratului financiar;
- c) situația financiară a conglomeratului financiar în special în ceea ce privește adecvarea capitalului, tranzacțiile intragrup, concentrarea riscurilor și profitabilitatea;
- d) principalii acționari și conducătorii conglomeratului financiar;
- e) organizarea, administrarea riscurilor și sistemele de control intern la nivelul conglomeratului financiar;
- f) procedurile pentru colectarea informațiilor de la entitățile dintr-un conglomerat financiar și pentru verificarea acestor informații;
- g) dificultățile întâmpinate de către entitățile reglementate sau de alte entități ale conglomeratului financiar, care pot afecta în mod serios entitățile reglementate;
- h) principalele sancțiuni și măsurile excepționale luate de către autoritățile competente în conformitate cu regulile sectoriale sau cu prezenta ordonanță de urgență.

Art. 29 - În măsura în care sunt necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor specifice, autoritățile competente pot să schimbe informații de natura celor prevăzute la art.28 alin.(3), cu privire la entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar, potrivit prevederilor din regulile sectoriale, cu următoarele autorități: bănci centrale ale statelor membre, Sistemul European al Băncilor Centrale și Banca Centrală Europeană.

Art. 30 - (1) Fără a se aduce atingere responsabilităților lor specifice, stabilite în baza regulilor sectoriale, înaintea luării unei decizii, atunci când deciziile sunt importante pentru atribuțiile de supraveghere ale celorlalte autorități competente, autoritățile competente implicate se consultă reciproc în ceea ce privește următoarele elemente:

- a) modificări ale structurii acționariatului, ale structurii organizatorice sau ale structurii de conducere ale entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, care necesită aprobarea sau autorizarea autorităților competente;
- b) principalele sancțiuni sau măsurile excepționale luate de către autoritățile competente.

(2) O autoritate competentă poate decide să nu consulte celelalte autorități în cazuri de urgență sau când o astfel de consultare ar putea compromite eficiența deciziilor. În acest caz, autoritatea competentă informează fără întârziere asupra deciziilor luate celelalte autorități competente.

Art. 31 - (1) Coordonatorul poate cere autorităților competente ale statului membru în care o societate-mamă are sediul central și care nu exercită ele însele supravegherea suplimentară în conformitate cu prevederile art.25 și 26, să solicite societății-mamă orice informații care ar fi relevante pentru exercitarea atribuțiilor de coordonare ale acestuia, prevăzute la art.27, și să transmită acele informații coordonatorului.

(2) Atunci când informațiile prevăzute la art.33 alin.(2) au fost deja comunicate unei autorități competente în conformitate cu regulile sectoriale, autoritățile competente responsabile de exercitarea supravegherii suplimentare se pot adresa acestei autorități pentru a obține informațiile

(3) În cazul în care coordonatorului îi sunt necesare informații care au fost deja date altei autorități competente în conformitate cu regulile sectoriale, coordonatorul trebuie să contacteze această autoritate, în măsura în care este posibil, pentru a preveni raportarea dublă către diferite autorități implicate în supraveghere.

Art. 32 - (1) Colectarea sau deținerea de informații cu privire la o entitate din cadrul unui conglomerat financiar care nu este o entitate reglementată nu implică în nici un fel că autoritățile competente trebuie să aibă atribuții de supraveghere ale acestor entități la nivel individual.

(2) Informațiile primite în cadrul supravegherii suplimentare și în special orice schimb de informații dintre autoritățile competente și dintre acestea și alte autorități potrivit prezentei ordonanțe de urgență, sunt supuse prevederilor privind secretul profesional și comunicarea informațiilor confidențiale din regulile sectoriale.

2.2 Accesul la informații

Art. 33 - (1) Persoanele juridice, care sunt supuse supravegherii suplimentare, fie că sunt sau nu entități reglementate, trebuie să-și comunice reciproc orice informații relevante pentru scopurile supravegherii suplimentare.

(2) Autoritățile competente responsabile cu exercitarea supravegherii suplimentare au acces la orice informație care ar fi relevantă pentru scopurile supravegherii suplimentare, atunci când iau contact direct sau indirect, cu entitățile dintr-un conglomerat financiar, fie că sunt sau nu entități reglementate.

(3) Orice entitate din România, reglementată sau nereglementată, care aparține unui conglomerat financiar, furnizează informații la cererea coordonatorului, inclusiv în situația în care acesta este o autoritate competentă dintr-un alt stat membru

2.3 Verificarea informațiilor

Art. 34 - În aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, pentru verificarea, în cazuri determinate, a informațiilor referitoare la o entitate, reglementată sau nereglementată, care este parte a unui conglomerat financiar și care este situată într-un alt stat membru, autoritățile competente din România cooperează cu autoritățile competente ale acelui stat membru pentru efectuarea verificării.

Art. 35 - (1) Autoritățile competente dintr-un alt stat membru care doresc, în cazuri determinate, să verifice informațiile referitoare la o entitate din România, reglementată sau nereglementată, care este parte a unui conglomerat financiar, solicită autorităților competente din România efectuarea verificării.

(2) Autoritățile care primesc o astfel de cerere trebuie ca, în limitele competențelor lor, să efectueze verificarea fie ele însele, fie permițând unui auditor sau expert să o efectueze, fie permițând autorității care a formulat cererea să o efectueze ea însăși.

(3) Atunci când nu face ea însăși verificarea, autoritatea competentă care a formulat cererea poate, dacă dorește, să participe la verificare.

SECȚIUNEA a 3-a

Societățile financiare holding mixte

Art. 36 - (1) Conducerea operativă a activității unei societăți financiare holding mixte, persoană juridică română, trebuie să fie asigurată de 2 persoane, care să aibă onorabilitatea necesară și experiență suficientă pentru a exercita acele atribuții.

(2) Societățile financiare holding mixte trebuie să notifice coordonatorului numirea în funcție a persoanelor prevăzute la alin.(1), inclusiv în situația în care coordonatorul este o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, în condițiile stabilite prin reglementări.

(3) Coordonatorul urmărește în permanență îndeplinirea cerințelor de la alin.(1), dispunând măsurile sau sancțiunile care se impun în caz de nerespectare a acestora, prevăzute la art.43, respectiv la art.44.

Art. 37 - (1) Societățile financiare holding mixte, persoane juridice române, trebuie să organizeze și să conducă contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr.82/1991, republicată, și ale reglementărilor contabile specifice date în aplicarea acesteia, și să întocmească situații financiare anuale care să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată la nivel de grup.

(2) Administratorii și persoanele care asigură conducerea operativă a societăților financiare holding mixte sunt responsabile pentru aplicarea alin.(1).

Art. 38 - Societățile financiare holding mixte sunt obligate să prezinte coordonatorului situațiile financiare consolidate, precum și alte date și informații solicitate de coordonator pentru scopurile supravegherii suplimentare, la termenele și în forma stabilite prin reglementări.

Art. 39 - (1) Situațiile financiare anuale consolidate ale societăților financiare holding mixte trebuie să fie auditate de auditori financiari aprobați de coordonator. Coordonatorul poate respinge numirea unui auditor dacă apreciază că acesta nu dispune de experiență și independență adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor specifice.

(2) În scopul auditării situațiilor financiare, fiecare societate financiară holding mixtă încheie contracte cu auditori financiari, persoane juridice care, potrivit legislației în domeniu, pot desfășura activitate de audit financiar în România.

(3) Societățile financiare holding mixte au obligația să înlocuiască periodic auditorul financiar sau să solicite auditorului financiar înlocuirea periodică a coordonatorului echipei care realizează auditul financiar, conform cerințelor coordonatorului.

Art. 40 - (1) Coordonatorul are acces la orice documente întocmite de auditorii financiari în cadrul activității de audit.

(2) Coordonatorul, împreună cu celelalte autorități competente relevante, și auditorii financiari ai societății financiare holding mixte se întâlnesc periodic pentru a discuta aspecte de interes comun în ceea ce privește activitatea conglomeratului financiar. La aceste întâlniri pot fi invitate și persoanele care asigură conducerea operativă a societății financiare holding mixte și, respectiv cele care asigură conducerea operativă a entităților reglementate din conglomeratul financiar.

Art. 41 - (1) Auditorul financiar al unei societăți financiare holding mixte trebuie să informeze coordonatorul de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu societatea financiară holding mixtă sau cu o entitate reglementată din cadrul conglomeratului financiar care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a ordonantei de urgență și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acesteia;

b) este de natură să afecteze activitatea conglomeratului financiar;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului financiar de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea coordonatorului, auditorul financiar al societății financiare holding mixte are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări și explicații referitoare la datele cuprinse în situațiile financiare consolidate ale societății financiare holding mixte.

(3) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul financiar a obligației de a informa coordonatorul, conform alin.(1) și (2), nu constituie o încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea acestuia.

Art. 42 - Coordonatorul poate retrage aprobarea acordată unui auditor financiar, în situația în care acesta nu își îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile prevăzute de lege sau nu respectă cerințele de conduită etică și profesională specifice.

SECȚIUNEA a 4-a

Măsuri și sancțiuni

Art. 43 - În cazul în care entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar respectă cerințele referitoare la adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile intragrup și, respectiv la mecanismele de control intern și procesele de administrare a riscurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și în reglementările date în aplicarea acesteia, dar, cu toate acestea, solvabilitatea riscă să fie periclitată sau tranzacțiile intragrup ori concentrările de riscuri conduc la o deteriorare a poziției financiare a entităților reglementate, coordonatorul poate lua, în ceea ce privește societatea financiară holding mixtă, următoarele măsuri:

a) încheierea unui acord cu administratorii societății financiare holding mixte, care să cuprindă un program de măsuri de remediere;

b) solicitarea de informații auditorului financiar;

c) dispunerea înlocuirii auditorului financiar.

Art. 44 - (1) În cazul în care entitățile reglementate sau o societate financiară holding mixtă dintr-un conglomerat financiar nu se conformează cerințelor referitoare la adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile intragrup și, respectiv, la mecanismele de control intern și procesele de administrare a riscurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și în reglementările date în aplicarea acesteia, nu respectă condițiile speciale impuse sau angajamentele asumate cu privire la supravegherea suplimentară, sau nu respectă oricare dintre măsurile impuse potrivit prevederilor art.43, coordonatorul poate aplica, în ceea ce privește societatea financiară holding mixtă, următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) suspendarea din funcție pe o perioadă determinată a uneia sau a mai multor persoane care asigură conducerea operativă a societății;

c) amendă aplicată societății financiare holding mixte, ale cărei limite, limita minimă și cea maximă, sunt reprezentate de valorile cele mai mari care rezultă din aplicarea procentelor de 0,05% și 1%, atât la cifra de afaceri, realizată în cursul exercițiului financiar anterior, de către entitatea reglementată din sectorul asigurărilor, filială a societății financiare holding mixte, care a realizat cifra de afaceri cea mai ridicată, cât și la capitalul inițial minim reglementat al entității reglementate din sectorul bancar și al serviciilor de investiții, filială a societății financiare holding mixte; dacă acest sector cuprinde mai multe filiale care sunt entități reglementate, cuantumul amenzii se determină prin raportare la capitalul minim al entității reglementate care atinge nivelul de capital minim cel mai ridicat;

d) amendă aplicată persoanelor care asigură conducerea operativă, între 1-6 remunerații nete, conform nivelului acestora în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;

e) dispunerea înlocuirii, de către societatea financiară holding mixtă, a persoanei/persoanelor care asigură conducerea operativă a societății.

(2) Pe perioada suspendării din funcție, dispusă de coordonator în baza alin.(1) lit.b), se va asigura de către societatea financiară holding mixtă desemnarea, cu respectarea prevederilor art.36 alin.(1), a unei persoane care să asigure interimar conducerea operativă.

(3) Cuantumul amenzii trebuie să fie raportat la gravitatea faptei săvârșite. Amenzile încasate se fac venit la bugetul statului de jurisdicția căruia aparține coordonatorul.

Art. 45 - Coordonatorul comunică autorităților competente constatările efectuate potrivit prevederilor art.43 și 44.

Art. 46 - Pentru scopurile supravegherii suplimentare, autoritățile competente pot aplica entităților reglementate aflate sub a lor supraveghere oricare dintre măsurile sau sancțiunile prevăzute de regulile sectoriale, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 47 - (1) În situația în care coordonatorul unui conglomerat financiar este o autoritate dintr-un alt stat membru, acesta poate aplica sancțiuni și față de societățile financiare holding mixte, persoane juridice române.

(2) În situația în care coordonatorul unui conglomerat financiar este o autoritate competentă din România, acesta poate aplica sancțiuni și față de o societate financiară holding mixtă dintr-un alt stat membru.

Art. 48 - Coordonatorul și celelalte autorități competente vor încheia acorduri de coordonare, dacă e necesar, în sensul corelării acțiunilor lor de supraveghere, pentru scopurile aplicării prevederilor art.43-47.

Art. 49 - Dacă o entitate reglementată se folosește de apartenența sa la un conglomerat financiar pentru a se susține, total sau parțial, de la aplicarea regulilor sectoriale, autoritățile competente pot aplica entităților reglementate aflate sub a lor supraveghere oricare dintre măsurile sau sancțiunile prevăzute de regulile sectoriale corespunzătoare.

Art. 50 - Faptelor prevăzute la art.44 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr 2/2001 privind *regimul juridic al cont.avențiilor*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Raporturile cu statele terțe

SECȚIUNEA 1

Societăți-mamă din state terțe

Art. 51 - Fără a se aduce atingere regulilor sectoriale, în cazul prevăzut la art.12, autoritățile competente din România verifică dacă entitățile reglementate, a căror societate-mamă are sediul central într-un stat terț, sunt supuse supravegherii exercitate de către autoritatea competentă a unui stat terț, care este echivalentă cu aceea prevăzută prin prevederile prezentei ordonanțe de urgență. Verificarea se efectuează la cererea societății-mamă ori a oricărei entități reglementate autorizate în România sau într-un stat membru sau din oficiu, de către autoritatea competentă din România care ar fi coordonator, dacă s-ar aplica criteriile prevăzute la art.26 alin.(1). Acea autoritate competentă consultă celelalte autorități competente relevante și ia în considerare orice linii directoare aplicabile elaborate de către Comitetul Conglomeratelor Financiare. În acest scop, autoritatea competentă consultă Comitetul înaintea luării unei decizii.

Art. 52 - (1) În absența supravegherii echivalente prevăzute la art.51, autoritățile competente relevante desemnează un coordonator și aplică, prin analogie, entităților reglementate, dispozițiile referitoare la supravegherea suplimentară a entităților reglementate prevăzute la art.10 alin.(2) sau autoritățile competente pot aplica una dintre metodele prevăzute la alin.(2).

(2) Autoritățile competente pot aplica alte metode care să asigure o supraveghere suplimentară corespunzătoare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar. Aceste metode trebuie să fie agreeate de către coordonator, după consultarea cu celelalte autorități competente relevante. Autoritățile competente pot solicita în special înființarea unei societăți financiare holding mixte care are sediul central într-un stat membru și pot să aplice prezenta ordonanță de urgență entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar care are drept lider acea societate financiară holding mixtă. Metodele trebuie să permită atingerea obiectivelor supravegherii suplimentare stabilite în prezenta ordonanță de urgență și trebuie să fie notificate celorlalte autorități competente implicate și Comisiei Europene.

SECȚIUNEA a 2-a

Cooperarea cu autoritățile competente din statele terțe

Art. 53 - Pentru scopurile supravegherii suplimentare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, autoritățile competente pot iniția încheierea de acorduri privind mijloacele de exercitare a supravegherii suplimentare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, cu autoritățile competente din unul sau mai multe state terțe.

Art. 54 - Autoritățile competente informează Comisia Europeană, Comitetul Consultativ Bancar, Comitetul Asigurărilor și Comitetul Conglomeratelor Financiare asupra rezultatelor negocierilor și, dacă este cazul, asupra situațiilor care rezultă din încheierea acordurilor.

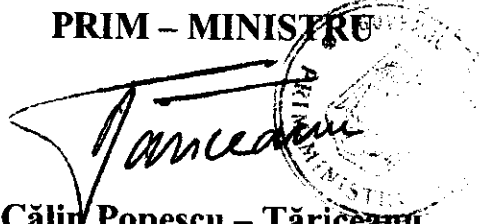
CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 55 - Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor vor emite reglementări comune în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 56 - Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Prezenta ordonanta de urgenta transpune în legislația națională Capitolele I și II cu excepția paragrafului 4 al art.6, precum și Capitolele V și VI, cu excepția paragrafului 1 lit.a) și a paragrafului 2 ale art.30, din Directiva nr.2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 *privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și a societăților de servicii de investiții financiare dintr-un conglomerat financiar, precum și modificarea Directivelor Consiliului 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului*, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 035 din 11 februarie 2003.

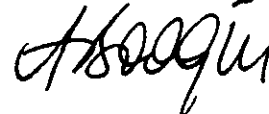
PRIM – MINISTRU

Călin Popescu – Tăriceanu

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Ministrul integrării europene

Anca Daniela Boagiu

București, 06.12.2006

Nr. 98